

PODLAĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-).

fut 3 pl podleją (1). ◇ [*praet 3 sg m* podlął. ◇ *imp 2 sg* podl(e)j.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Podpić sobie, trochę się upić; zawsze w zwrocie: »sobie podlać«: Y wyele inlfych fmyefnych y fwoyfkich dowodow/ ták wyęc podczas gdy fobye fiedzác około kuphlá podleją/ przywodzą GliczKsiąż G7; [co ielzche y do dzifiefyfzych czáfów v Mazurow y Polakow ná biefiádach/ gdy fobie podleją/ iáwnie slyfzemy StryjKron 147].*

[*podlać czym: Iáko tho z wiela przykłádow w písmie fwiętym baczyć możemy/ ono v Noego co zá bacžność byłá/ gdy fobie winem podlął. GilPos 102.*]

2. [*Zwilżyć ziemię pod roślinami [co czym]: Malonow fádzenie áby fłodkie były: weźmi náfienia/ náftáwiay go w fkorupkę iáką/ tymi koniułzkami nadoł/ w ktorych dźioreczká ieft/ podleżye ie cukrem wodą rófpułzczonym SienHerb 614b.*]

Synonimy: 1. podchmielić, podnapić, podpić.

Formacje współrdzenne cf LAĆ.

Cf PODLANIE, PODLANY

MŚ, AL